

Projektowanie urbanistyczne II - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Projektowanie urbanistyczne II
Kod przedmiotu	02.1-WI-ArchP-PUII-S21
Wydział	Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Kierunek	Architektura
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera architekta
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2021/2022

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	5
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. inż. arch. Marta Skiba, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Projekt	45	3	-	-	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami, definicjami i oznaczeniami urbanistycznymi, definiowanie architektury w przestrzeni miasta, tendencje, trendy i kierunki w kształtowaniu urbanistyki współczesnego miasta.

Wykształcenie umiejętności w zakresie architektury mieszkaniowej: współczesnych idei i zasad projektowania zespołów architektury mieszkaniowej wielorodzinnej;

Wykształcenie wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w zakresie autorskiego poszukiwania rozwiązań urbanistycznych, prezentowanie własnej idei i koncepcji projektowej, wyrażanie opinii dotyczących interdyscyplinarnych aspektów projektowania, uwrażliwienie na potrzebę współpracy ze specjalistami na wszystkich etapach cyklu projektowego

Wymagania wstępne

brak wymagań

Zakres tematyczny

PROJEKT U3:Projektowanie zespołów urbanistycznych– mieszkaniowych łącznie z projektem architektury krajobrazu dla zespołu mieszkalnego wielorodzinnego (ogrody deszczowe,mała retencja, tereny wypoczynkowe, uprawy, sady w środowisku zamieszkania)

Przedmiot zintegrowany z problematyką i zakresem przedmiotu Projektowanie architektoniczne IV

Układy zespołów zabudowy mieszkaniowej w mieście. Wpływ uwarunkowań lokalizacyjnych oraz spo-sobu ukształtowania zabudowy i zieleni osiedla na jakość życia jej mieszkańców. Geneza rozwoju osiedli mieszkaniowych. Struktura terenów osiedlowych. Infrastruktura społeczna osiedli. Typy, rodzaje i układy zabudowy mieszkaniowej w kraju i na świecie. Zasady sytuowania budynków mieszkalnych w osiedlu. Urządzenia komunikacji drogowej i infrastruktury komunalnej w osiedlu. Obiekty usługowe i zasady ich lokalizacji w osiedlu ze względu na rodzaj użytkowania i akceptowaną do nich komunikacyjną dostępność. Architektura krajobrazu w zespole mieszkaniowym.

Kompozycja architektoniczno-urbanistyczna: współczesne idee i zasady kształtowania struktury przestrzennej współczesnego miasta oraz zrównoważonego rozwoju; relacji funkcjonalno-przestrzennych we współczesnym zespole mieszkaniowym; kontekstów przestrzennych, kulturowych, przyrodniczych, motywacji i pretekstów dla kształtowania wzajemnych relacji przestrzeni miejskich ze szczególnym uwzględnieniem architektury mieszkaniowej (usługi, rekreacja, komunikacja). Analiza miejsca i odniesienia . Projektowane przestrzenie mają służyć poszukiwaniu i wskazaniu rozwiązania modelowego.

PROJEKT U3:Projektowanie zespołów urbanistycznych– mieszkaniowych łącznie z projektem architektury krajobrazu dla zespołu mieszkalnego wielorodzinnego (ogrody deszczowe,mała retencja, tereny wypoczynkowe, uprawy, sady w środowisku zamieszkania)

Wykształcenie umiejętności w zakresie zasad prawidłowego projektowania funkcji i wzajemnych relacji elementów kompozycji zespołów architektury mieszkaniowej (przestrzeni publicznych, pół-publicznych, prywatnych, komunikacji, rekreacji, zieleni) z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa. Całość założenia urbanistycznego należy uzupełnić o stosowną dla zabudowy funkcję towarzyszącą

1. Plan układu funkcjonalno-przestrzennego terenów w rejonie zespołu.
2. Projekt szczegółowego zagospodarowania zabudowy w obrębie obszaru zespołu mieszkaniowego.
3. Projekt architektury krajobrazu (ogrody deszczowe,mała retencja, tereny wypoczynkowe, uprawy, sady w środowisku zamieszkania)

3. Rozwinięcia widokowe, przekroje i perspektywy wewnątrz urbanistycznych zespołu mieszkaniowego.
4. Opis koncepcji wraz z bilansem zagospodarowania obszaru w obrębie zespołu mieszkaniowego.
5. Makieta lub zdjęcia z makiety, albo aksonometria, także wizualizacje komputerowe.

Część uzupełniająca projektu:

1. Plany, schematy analiz i studiów urbanistycznych oraz szkice projektowanego zespołu.
2. Inwentaryzacja terenów objętych projektem szczegółowego zagospodarowania zespołu.

Metody kształcenia

metody podające – przekaz konwencjonalny, problemowy, konwersatoryjny, informacyjny.

metody poszukujące - zajęcia projektowe i zajęcia laboratoryjne - kształcenie interdyscyplinarne, kształcenie postawy twórczej, poszukiwanie idei projektowych i nowych form, dyskusja, praca indywidualna i w grupach realizowane wg szczegółowego harmonogramu zajęć.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: projektowanie urbanistyczne w zakresie opracowywania zadań o różnej skali i stopniu złożoności, w szczególności: zespołów zabudowy, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z uwzględnieniem lokalnych uwarunkowań i powiązań; ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: zapisy miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie koniecznym do projektowania architektonicznego ABSOLWENT ZNA I ROZUMIE: zasady projektowania uniwersalnego, w tym ideę projektowania przestrzeni i budynków dostępnych dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami, w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym, oraz zasady ergonomii, w tym parametry ergonomiczne niezbędne do zapewnienia pełnej funkcjonalności projektowanej przestrzeni i obiektów dla wszystkich użytkowników, w szczególności dla osób z niepełnosprawnościami	• A.W2 • A.W3 • A.W4	• bieżąca kontrola na zajęciach • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • projekt	• Wykład • Projekt
ABSOLWENT POTRAFI: zaprojektować prosty i złożony zespół urbanistyczny; ABSOLWENT POTRAFI: sporządzać opracowania planistyczne dotyczące zagospodarowania przestrzennego i interpretować je w zakresie koniecznym do projektowania w skali urbanistycznej i architektonicznej ABSOLWENT POTRAFI: dokonać krytycznej analizy uwarunkowań, w tym waloryzacji stanu zagospodarowania terenu i zabudowy ABSOLWENT POTRAFI: integrować informacje pozyskane z różnych źródeł, dokonywać ich interpretacji i krytycznej analizy ABSOLWENT POTRAFI: porozumieć się przy użyciu różnych technik i narzędzi w środowisku zawodowym właściwym dla projektowania architektonicznego i urbanistycznego	• A.U2 • A.U3 • A.U4 • A.U6 • A.U7	• bieżąca kontrola na zajęciach • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • projekt	• Wykład • Projekt
ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania prostych problemów projektowych ABSOLWENT JEST GOTÓW DO: brania odpowiedzialności za kształtowanie środowiska przyrodniczego i krajobrazu kulturowego, w tym za zachowanie dziedzictwa regionu, kraju i Europy	• A.S1 • A.S2	• bieżąca kontrola na zajęciach • egzamin - ustny, opisowy, testowy i inne • obserwacja i ocena aktywności na zajęciach • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • projekt	• Wykład • Projekt

Warunki zaliczenia

Weryfikacja wiedzy Studenta na podstawie zdanego pisemnego egzaminu z progami punktowymi. Obecność na wykładach i ćwiczeniach obowiązkowa.

Student oceniany jest za całokształt pracy, umiejętności praktyczne wyrażone w formie projektu, obecność na zajęciach, aktywność, zaangażowanie oraz systematyczność.

Literatura podstawowa

Adamczewska-Wejchert, Hanna, Kształtowanie zespołów mieszkaniowych, Warszawa: Arkady, 1985.

Bogdanowski J. (red.). Architektura krajobrazu. Warszawa – Kraków 1981

Brookes J: Projektowanie ogrodów. Warszawa 2001 [3] Calkins M., 2012, The Sustainable Sites Handbook; A Complete Guide to the Principles, Strategies and Best Practices, for Sustainable Landscapes, John Wiley & Sons, Hoboken, New Jersey.

Neufert, E., Podręcznik projektowania architektoniczno-budowlanego, Warszawa 1995.

Kadłuczka, A., Problemy integracji architektury współczesnej z historycznym środowiskiem kulturowymi, Kraków, 1982.

Gehl, Jan, Życie między budynkami. Użytkowanie przestrzeni publicznych, Wydawnictwo RAM, 2009.

Wejchert, Kazimierz, Elementy kompozycji urbanistycznej, Warszawa, Arkady, 1984.

Paulhans, Rosner, Rolf, Wohnhäuser: Einfamilienhäuser und Wohnungen in kleinen Siedlungen, München: Georg D. W. Callwey, 1977; wydanie polskie: Peters, Paulhans, Rosner, Rolf, Małe zespoły mieszkaniowe: domki jednorodzinne, małe osiedla, Arkady, 1983.

Literatura uzupełniająca

Gzell S.,(red.) Architektura Urbanistyka Nauka.

Pokorski J., Siwiec A.: „Kształtowanie terenów zieleni”, WSiP, 1977.

Praca zbiorowa: „Miasto ogród. Sto lat rozwoju idei”, DWN, Wrocław 1999.

Praca zbiorowa: „Kształtowanie przestrzeni zurbanizowanej w myśl zasad ekorozwoju”, PKE, Wrocław 2001.

Praca zbiorowa: „Sztuka ogrodów w krajobrazie miasta”, Politechnika Wrocławska, Wrocław 1997.

Praca zbiorowa: „Podręcznik rewitalizacji. Zasady, procedury i metody działania współczesnych procesów rewitalizacji”, Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, Warszawa 2003.

Strabel W.: „Studia i plany zagospodarowania przestrzennego”, PWSZ, Nysa 2009.

Praca zbiorowa: Czynniki kreacji w projektowaniu urbanistycznym, Politechnika Krakowska, Kraków 1999.

Praca zbiorowa: Kształtowanie przestrzeni zurbanizowanej w myśl zasad ekorozwoju, PKE, Wrocław 2001Peters,

Uwagi

Sala wykładowa z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w sprzęt audiowizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz projektowych.

Sala projektowa z możliwością zaciemnienia powinna być wyposażona w stoły projektowe, w sprzęt audiowizualny, tablice do pisania i prezentowania plansz projektowych.

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. arch. Marta Skiba, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 26-04-2022 12:42)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ